a 59. Správně proto rozhodl vrchní zemský soud pražský dne 2. dubna 1919 č. j. R IV 95/19—1 (spisy Jedn. XIII, 96 pražského obchodního soudu), že český překlad jména Moritz zní Mořic, nikoli Moric, z těchto důvodu: »Jméno »Moritz« není německého původu, nýbrž je poněmčením latinského Mauritius (římský císař, ostře), čemuž svědčí souvislost s italským Maurizio a zvláště s francouzským Maurice a j. Latinské Mauritius počeštěno zní však Mořic obvyklým přehlasováním hlásky r před měkkými e a i (můra, muře, muří, Řehoř, Jindřich, Bedřich a p.). Všeobecně jest však zvykem jména osobní (křestní) překládati, zní-li v různých jazycích různě (viz jména králů v dějepisech) a jméno Moric v české firmě odporovalo by tomuto zvyku, tedy i jazykové správnosti firmy, které v každém případě je dbáti.«

Zajímavá jest otázka, jak se má věc s počešťováním firmy staré. Dle našeho názoru je možno i starou firmu počeštiti, v každém případě však musí býti počeštěna celá a nikoli pouze její část. Není tedy dle našeho názoru správné rozhodnutí pražského vrchního zemského soudu z 16. dubna 1919 čj. R IV, 104/19—1 (spisy Rg A III 279 pražského obchodního soudu), jímž připuštěno, aby dosavadní německá firma »H. Eckert« vzniklá ze zkratky křestního jména Heinrich (Jindřich) zněla po převzetí závodu osobami jinými česky »H. Eckert nást.« Nemohl-li by zakladatel užívati české firmy »H. Eckert« nemohou zajisté této české firmy užívati ani jeho nástupcové (§ 442 obč. zák.).

Forma provedení počeštění firmy je nesmírně jednoduchá při kupci jednotlivci, jakož i při veřejné a komanditní společnosti; stačí tu podání notářsky neb soudně ověřené opovědi změny firmy kupcem jednotlivcem, resp. všemi společníky k zápisu do obchodního rejstříku, jež musí však býti doložen připojením českého notářsky neb soudně ověřeného znamenání firmy v těch případech, kde děje se znamenání firmy vlastnoručním vypsáním jejího znění, jak jest tomu při kupcích jednotlivcích pravidlem, kdežto při veřejné obchodní a komanditní společnosti méně častým zjevem. Naproti tomu bude při akciové společnosti, akciové komanditě, společnosti s r. o. a družstvu nutná při každé změně firmy též změna společenské smlouvy (stanov). Bližší viz v Švambergově Právu firemním str. 39—42. (Dokončení.)

ZE DNE.

Další berní amnestie. Zákonem ze dne 10. dubna 1919 čís. 185 byla čl. 9. při soupisu neknihovních pohledávek a majetku movitého povolena další amnestie v příčině daně výdělkové, příjmové, důchodové, z válečných zisků a vojenské taxy, opraví-li poplatník do 31. července 1919 svoje přiznání. Poněvadž v ostatních soupisových zákonech ze dne 4. března 1919 čís. 110, ze dne 12. března 1919 čís. 126 a ze dne 10. dubna 1919 čís. 184 povolena byla lhůta k opravení přiznání do 31. května 1919, jest nyní sporno, zdali novým zákonem o soupisu pohledávek neknihovních byla lhůta ta vůbec prodloužena, čili může-li poplatník opraviti své přiznání do 31. července 1919 pouze ohledně neknihovních pohledávek, kdežto ohledně vkladů, běžných účtů a cenných papírů, zdali tak musí učiniti do 31. května 1919

Notářství na Slovensku. Dne 8. dubna 1919 pod čís. 196 vyhlášen zákon o způsobilosti k notářskému úřadu na Slovensku, o němž jsme se již zmínili v předešlém čísle, že má býti vydán na popud našeho spolku. Tímto zákonem umožněno všem notářům a kandidátům v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, kteří vyhověli všem podmínkám § 6. n. ř., ucházeti se o notářství na Slovensku.

Notářské pečeti. K četným dotazům ohledně úpravy pečeti notářské ve smyslu zákona ze dne 18. března 1919 čís. 155 sdělujeme, že nová úprava záleží v tom, že odstraní se z dosavadních pečetí říšský znak a označení »c. k.«. Notáři čeští odstraňují též německé označení. V zákoně novém sice není upravena ještě jazyková otázka, ale jest jisto, že státním jazykem našeho státu jest a zůstane jazyk český, po případě slovenský. Nesdílíme obavy, kterou mají někteří notáři, že odstraněním německého rčení dopouštíme se něčeho nezákonného. Zákon ze dne 28. října 1918 čís. 11 zachoval sice prozatím v platnosti veškeré dosavadní zemské a říšské zákony, avšak nikde není uzákoněno, že pečeť notářská v českém území musí býti dvojjazyčná; § 13. n. ř. stanoví jen, že má býti pečeť notářova v řeči, jež jest obvyklou v jeho úředním okrsku a je-li tam obvyklo řečí více, v každé této řeči. V území českém není německá řeč jistě obvyklou, zejména nyní ne, když se všude děje očista a mohou-li státní úřady naše (a na nátlak veřejného mínění dokonce musí) odstraňovati oboujazyčné názvy, nenahlížíme, proč by tak nemohl učiniti notář, jenž vlastně státním úřadem není. Máme za to, že nenašel by se v našem státě ni jeden soudce, který by notářům chtěl vytýkati, že odstranili německé rčení.

Soupis pohledávek. Na žádost našeho spolku a Pražské komory notářské, podanou na ministerstvo financí, aby palmární pohledávky ze soupisu byly vyloučeny, odpovědělo ministerstvo výnosem ze dne 17. dubna 1919 č. j. 11.512, že žádosti vyhověti nemůže, že však přihlásiti se mají pouze pohledávky za práce již skončené, a pokud musí býti soudem přiřknuty, pohledávky skutečně již přiřknuté.

Veškeré notářské komory Československé republiky žádáme snažně, aby zřídily v úředním svém sídle odbory našeho spolku, a oznámily jich zřízení, jakož i jména funkcionářů ústřednímu výboru.

Pánům spolupracovníkům »Českého Práva«. Chceme ze svého listu vytvořiti měsíčník, který by se zabýval aktuelními otázkami právními v nejširším rámci — třeba že bude převažovati živel práva soukromého, materielního i formálního. Vítány jsou i články, zabývající se právem veřejným (zejména finančním), pokud může buditi zájem našeho kruhu čtenářstva. Ale žádný obor právního života neodmítáme předem. Nechceme vésti list tak, aby žil z nahodilostí, rádi bychom vytvořili kruh spolupracovníků, věrných listu a snažících se o jeho rozkvět. Doufáme, že se nám to zdaří. Příspěvky si vyprošujeme do **pátého** dne v měsíci a prosíme, aby lhůta tato byla zachovávána. Neboť list, který uveřejňuje vypsání míst a jiné věci, pojící se k určitým lhůtám, nemůže vycházeti ve »volných lhůtách« a obtíže tiskové jsou všeobecně známy. Prosíme také o drobné zprávy, posudky z praxe i z literatury a ze života právního, abychom mohli zpestřiti oddíl »Ze dne«. Honorář činí 20 K za sloupec, poukáže se ihned po otištění celého příspěvku a autorům článků zašle se současně i výtisk listu, v němž jejich práce jest otištěna, zdarma. Odmítnutí příspěvku bude uveřejněno v »Listárně« bez uvedení jména autorova, s odůvodněním, proč příspěvek otisknouti nelze. Rukopis bude vrácen jen tehdy, bude-li o to žádáno do týdne po uveřejnění odmítnutí příspěvku.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval: Jana Kadlece, substituta notářství v Neveklově, notářem v Nechanicích, Karla Špačka, kandidáta notářství v Semilech, notářem v Přelouči a Dra. Josefa Reinwarta, kandidáta notářství v Broumově, notářem v Žacléři.

Uprázdněná místa notářská.

Místo notářské v Kyjově.

K obsazení uprázdněného místa notářského v Kyjově, po případě notářského místa v okrsku podepsané notářské komory, jež by snad přesazením notáře bylo uprázdněno, se tímto soutěž vypisuje.

Uchazeči o toto místo po případě přesazením notáře snad uprázdněné, ať podají své žádosti u podepsané notářské komory až včetně do 15. května 1919 a vykáží tam obzvláště náležitosti čl. 6. lit. n. ř.

Notářská komora v Olomouci,
dne 18. dubna 1919.